

คำถาม-คำตอบ

การบันทึกรายการบัญชีของเงินที่ได้มาจากการระดมทุนด้วยการเสนอขายโทเคนดิจิทัลต่อประชาชน (Initial Coin Offering) ของผู้ออกโทเคนดิจิทัล

การระดมทุนด้วยการเสนอขายโทเคนดิจิทัลต่อประชาชน (Initial Coin Offering หรือ “ICO”) ผ่านเทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) กิจการผู้ระดมทุนจะเป็นผู้ออกโทเคนดิจิทัล (“ผู้ออกโทเคน”) เพื่อแลกกับเงินสดหรือคริปโทเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) เช่น Bitcoin หรือ Ethereum ในขณะที่ผู้ลงทุนในโทเคนดิจิทัลจะได้รับสิทธิตามที่กำหนดไว้ในข้อตกลงกับผู้ออกโทเคน เช่น สิทธิในการเข้าร่วมลงทุนในโครงการหรือกิจการใด ๆ สิทธิในการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการ หรือสิทธิอื่นใดที่เฉพาะเจาะจง

การระดมทุนในลักษณะดังกล่าวทำให้นักบัญชี ผู้สอบบัญชีผู้ออกโทเคน รวมถึงนักลงทุนมักจะมีคำถามว่า ผู้ออกโทเคนจะต้องรับรู้และจัดประเภทรายการเงินที่ได้รับจาก ICO อย่างไรในงบการเงิน

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงจัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้นเพื่อตอบคำถามและชี้แจงแนวทางการบันทึกรายการบัญชี ณ วันเริ่มแรก เมื่อผู้ออกโทเคนได้รับเงินจาก ICO โดยอ้างอิงหลักการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไทยที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

ผู้ออกโทเคนจะต้องรับรู้และจัดประเภทรายการเงินที่ได้รับจาก ICO อย่างไรในงบการเงิน

คำตอบ ในกระบวนการ ICO ผู้ออกโทเคนจะระบุดัชนีประสิทธิผลและเงื่อนไขของโครงการระดมทุน ที่ผู้ออกโทเคนต้องปฏิบัติตามในเอกสารที่ผู้ออกโทเคนเผยแพร่ให้กับผู้ลงทุนในการเสนอขายโทเคนดิจิทัล (“White Paper”) ด้วยเหตุนี้ผู้ออกโทเคนจึงควรพิจารณาว่าเงินที่ได้รับจาก ICO นั้น เข้านิยามตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใด และมาตรฐานฉบับดังกล่าวได้ระบุวิธีการแยก รวมถึงวิธีวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของส่วนต่างๆ ตั้งแต่หนึ่งส่วนหรือมากกว่าหนึ่งส่วนในสัญญาไว้หรือไม่ โดยให้ผู้ออกโทเคนถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนั้น ๆ ก่อน แต่หากไม่เข้านิยามของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใด ผู้ออกโทเคนอาจต้องพิจารณาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้ จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ตามเหตุผลและหลักการที่อ้างอิงดังต่อไปนี้

เหตุผลและหลักการที่อ้างอิง

หากวิเคราะห์ธุรกรรม ICO ที่พบอยู่ในปัจจุบัน พบว่าผู้ออกโทเคนได้รับเงินจากการระดมทุน โดยแลกเปลี่ยนกับการออกโทเคนดิจิทัลให้กับนักลงทุน ทั้งนี้ผู้ออกโทเคนได้กำหนดเงื่อนไขและระบุดัชนีประสิทธิผลของโครงการระดมทุน ซึ่งเงื่อนไขและวัตถุประสงค์ดังกล่าวของแต่ละกิจการอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน นักลงทุนที่ลงทุนใน ICO จะได้ผลตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ใน White Paper

- ตัวอย่างเช่น
- ส่วนแบ่งกำไรจากผลการดำเนินงาน หรือกิจกรรมบางอย่างของผู้ออกโทเคน
 - ผู้ออกโทเคนต้องดำเนินการพัฒนาระบบเพื่อให้มีผลตอบแทนจากทรัพย์สินหรือกิจกรรมที่ผู้ออกโทเคนจะดำเนินการต่อไปในอนาคต
 - การได้รับส่วนลด หรือใช้โทเคนดิจิทัลเพื่อจ่ายค่าบริการในอนาคต
 - การใช้ประโยชน์จากโทเคนดิจิทัลตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ด้วยเหตุนี้ จึงพิจารณาได้ว่า ณ วันเริ่มแรกของการระดมทุน โทเคนดิจิทัลเป็นเพียงเครื่องมือที่แสดงถึงสิทธิของผู้ลงทุน ซึ่งอาจเป็นสิทธิในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของของกิจการหรืออาจเป็นสิทธิเรียกร้องการชำระเงินหรือเรียกร้องสินค้าหรือบริการแล้วแต่ประเภทของโทเคนดิจิทัล โดยนักลงทุนไม่สามารถคาดหวังหรือมีความสามารถในการใช้ประโยชน์โดยตรงจากโทเคนดิจิทัลดังกล่าวได้ทันที ซึ่งแตกต่างจากกรณีการซื้อสินค้าหรือบริการประเภทอื่น จึงวิเคราะห์ได้ว่าการลงทุนในโทเคนดิจิทัลเป็นเพียงการถือครองสินทรัพย์ ซึ่งแสดงถึงสิทธิที่จะได้รับผลตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนในอนาคตซึ่งอาจเป็นได้ในหลายรูปแบบ เช่น เงินปันผลรับ ส่วนแบ่งผลประโยชน์ในกิจการผู้ออกโทเคน หรือการนำโทเคนดิจิทัลไปใช้ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน White Paper เช่น การนำไปแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการต่าง ๆ ในอนาคต เป็นต้น

ณ วันเริ่มแรกที่ผู้ออกโทเคนได้รับเงินจาก ICO ผู้ออกโทเคนต้องวิเคราะห์ในรายละเอียดว่าควรจะบันทึกรายการเงินที่ได้รับเป็นหนี้สินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น โดยผู้ออกโทเคนต้องวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจ และเงื่อนไขใน White Paper ของลักษณะธุรกรรมดังกล่าวว่าผู้ออกโทเคนมีภาระต่อผู้ลงทุนในโทเคนดิจิทัลอย่างไร และต้องวิเคราะห์ถึงสิทธิเรียกร้องของผู้ลงทุนตามเงื่อนไขที่ระบุในเอกสารที่กิจการเผยแพร่ในขั้นตอนการเสนอขาย รวมถึงสิทธิและภาระของผู้ออกโทเคนตามข้อกำหนดของกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ที่จะออกมาบังคับใช้ในอนาคต ทั้งนี้ผู้ออกโทเคนสามารถวิเคราะห์รายการ

เพื่อการบันทึกบัญชีรายการหนี้สินหรือส่วนของผู้ถือหุ้นโดยพิจารณาเงื่อนไขและรายละเอียดของรายการรวมถึงเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของลักษณะธุรกรรมดังกล่าวตามคำนิยามหรือเงื่อนไขของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่าง โทเคนดิจิทัลที่ออกโดยผู้ออกโทเคนอาจมีลักษณะดังนี้

1) โทเคนดิจิทัลที่มีลักษณะเพื่อการลงทุน (Investment token¹) หมายถึง หน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสิทธิของบุคคลในการเข้าร่วมลงทุนในโครงการหรือกิจการใด ๆ โดยผู้ลงทุนจะได้รับส่วนแบ่งรายได้หรือส่วนแบ่งผลประโยชน์ของกิจการ ตัวอย่างเช่น บริษัท A จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินโครงการลงทุนโครงการหนึ่ง และบริษัท A ออกโทเคนดิจิทัลเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุน โดยบริษัท A จะนำเงินไปซื้อทรัพย์สินเพื่อใช้ในการดำเนินงานภายใต้โครงการลงทุนดังกล่าวให้มีรายได้แล้วจึงแบ่งรายได้แก่ผู้ถือโทเคนดิจิทัล ทั้งนี้ใน White Paper ระบุว่าผู้ถือโทเคนดิจิทัลมีสิทธิที่จะได้รับผลตอบแทนเป็นส่วนแบ่งกำไรรายไตรมาส รวมทั้งระบุช่วงเวลาของบริษัท A จะต้องนำทรัพย์สินดังกล่าวไปขายและนำผลตอบแทนจากการขายนั้นมาแบ่งให้แก่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลในที่สุด

¹อ้างอิงจากพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

2) โทเคนดิจิทัลที่มีลักษณะเพื่อการใช้ประโยชน์ (Utility token¹) หมายถึง หน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถูกสร้างขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดสิทธิในการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการหรือสิทธิอื่นใดที่เฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ตามที่กำหนดในข้อตกลงระหว่างผู้ออกโทเคนและผู้ถือโทเคน โดยมีการกำหนดสิทธิในการได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการหรือสิทธิตามที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น

- o บริษัท B ออกโทเคนเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุนไปพัฒนาและดูแลระบบเครือข่ายสำหรับการให้เช่าพื้นที่ในการเก็บข้อมูล (Decentralized Storage Network) โดยผู้ถือโทเคนดิจิทัลมีสิทธิใช้โทเคนดิจิทัลดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนกับการเช่าพื้นที่ในการเก็บข้อมูลบนเครือข่ายดังกล่าวโดยผู้ลงทุนกลุ่มนี้ไม่ได้รับส่วนแบ่งกำไรจากผลการดำเนินงานของบริษัท แต่จะได้รับสิทธิในการเช่าพื้นที่บนเครือข่ายของบริษัท
- o บริษัท C ออกโทเคนเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุนไปพัฒนา Platform และผลิตเครื่องมือตรวจวัดการใช้พลังงาน โดยผู้ถือโทเคนดิจิทัลสามารถนำโทเคนดิจิทัลดังกล่าวไปแลกเปลี่ยนเป็นเครื่องมือตรวจวัดการใช้พลังงาน (Energy Consumption) และนำไปใช้เป็นส่วนลดสำหรับการติดตั้งแผงโซลาร์เซลล์หรือการรับบริการด้านพลังงานต่าง ๆ นอกจากนี้ การประหยัดพลังงานยังสามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นโทเคนได้ตามข้อกำหนดของบริษัท

จากตัวอย่างข้างต้นเห็นได้ว่าโทเคนดิจิทัลที่ผู้ออกโทเคนได้ออกเสนอขายต่อผู้ลงทุนนั้นจะแสดงถึงสิทธิบางประการ เช่น สิทธิในส่วนแบ่งกำไร สิทธิในการตัดสินใจ หรือสิทธิในการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการในอนาคต ดังนั้นเมื่อพิจารณาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องแล้ว เงินที่กิจการได้รับจาก ICO จึงไม่เข้านิยามรายได้ในงบการเงินของผู้ออกโทเคนในวันแรกที่ได้รับเงินจากการระดมทุน ซึ่งต้องพิจารณาเพิ่มเติมว่าเป็นหนี้สินทางการเงินหรือหนี้สินที่เกิดจากสัญญา เช่น รายได้รับล่วงหน้า

ตัวอย่างการวิเคราะห์หนี้ของโทเคนดิจิทัลตามตัวอย่างข้างต้นเพื่อความเข้าใจโดยสังเขป

ตัวอย่างรายการ	ลักษณะดังกล่าวจัดประเภทเป็น
ตัวอย่างของบริษัท A ข้างต้นมีลักษณะที่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลมีสิทธิที่จะได้รับผลตอบแทน ซึ่งเป็นส่วนแบ่งกำไรรายไตรมาส และส่วนแบ่งจากการขายสินทรัพย์ตามที่ระบุใน White Paper	หนี้สินทางการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เนื่องจากบริษัท A มีภาระผูกพันตาม White Paper ที่จะต้องส่งมอบส่วนแบ่งกำไรและส่วนแบ่งจากการขายสินทรัพย์ให้แก่ผู้ถือโทเคนดิจิทัล
ตัวอย่างของบริษัท B และบริษัท C ข้างต้นมีลักษณะที่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลไม่ได้ส่วนแบ่งกำไรจากผลการดำเนินงานของบริษัท แต่ได้รับสิทธิหรือประโยชน์บางอย่างจากบริษัท แสดงว่าบริษัทมีภาระผูกพันในปัจจุบันที่จะต้องส่งมอบสินค้าหรือบริการบางอย่างให้กับผู้ถือโทเคนดิจิทัล	หนี้สินที่เกิดจากสัญญา (รายได้รับล่วงหน้า) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เนื่องจากบริษัทมีภาระผูกพันที่จะต้องส่งมอบสินค้าหรือบริการบางอย่างให้กับผู้ถือโทเคนดิจิทัล

ทั้งนี้ในการบันทึกรายการบัญชี ผู้ออกโทเคนต้องวิเคราะห์เนื้อหาของรายการ รวมถึงเนื้อหาตาม White Paper กฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุน และข้อมูลอื่นใดที่แสดงถึงภาระหน้าที่ของผู้ถือโทเคนและสิทธิเรียกร้องของผู้ลงทุนต่อผู้ออกโทเคน อย่างไรก็ตาม หากเนื้อหาสาระไม่เข้าตามนิยามมาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวข้างต้นหรือมาตรฐานการรายงาน

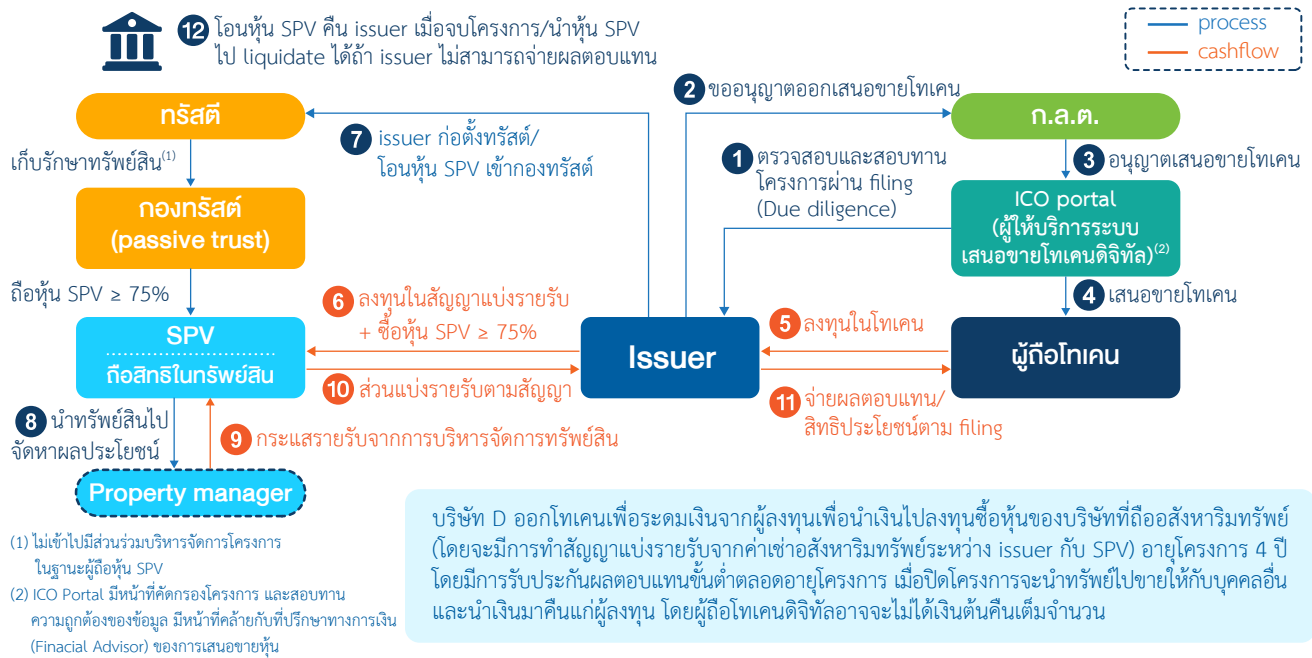
ทางการเงินฉบับอื่นใด กิจการควรพิจารณาว่าเข้านิยามรายได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 หรือไม่ รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า หรือไม่

ปัจจุบัน การออกโทเคนดิจิทัลมีรูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้นคำถาม-คำตอบฉบับนี้ จึงยกตัวอย่างกรณีศึกษาของโทเคนดิจิทัลที่มีลักษณะเพื่อการลงทุน (Investment Token) ดังนี้

¹อ้างอิงจากพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561

ตัวอย่างกรณีศึกษาของโทเคนดิจิทัลที่มีลักษณะเพื่อการลงทุน (Investment token) รูปแบบของ RE-backed ICO

รูปแบบที่ 1 โอนหุ้น SPV เก็บไว้ที่กองทรัสต์ (SPV ถือกรรมสิทธิ์/สิทธิอื่น ๆ ในทรัพย์สิน)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

การวิเคราะห์รูปแบบที่ 1

รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้น รายการดังกล่าวก่อให้เกิดภาระผูกพันกับบริษัท D (ผู้ออกโทเคน) โดยผู้ออกโทเคนไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนงำที่จะหลีกเลี่ยงการส่งมอบเงินสด ด้วยจังหวะเวลาที่จะต้องชำระคืนที่แน่นอน ซึ่งเข้าค่านิยามของหนี้สินทางการเงินของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน ตามย่อหน้าที่ 11 ได้ระบุค่านิยามของหนี้สินทางการเงินว่าหมายถึง

1. ภาระผูกพันตามสัญญา
 - 1.1 ที่จะส่งมอบเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นให้กิจการอื่นหรือ
 - 1.2 ที่จะแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินกับกิจการอื่นภายใต้เงื่อนไขที่ว่าจะทำให้กิจการเสียประโยชน์
2. สัญญาที่จะหรืออาจจะชำระสัญญาด้วยตราสารทุนของกิจการเอง

การวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงิน ให้พิจารณาตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน บทที่ 5 เรื่องการวัดมูลค่า ดังนี้

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ย่อหน้าที่ 5.1.1 ระบุว่า การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้

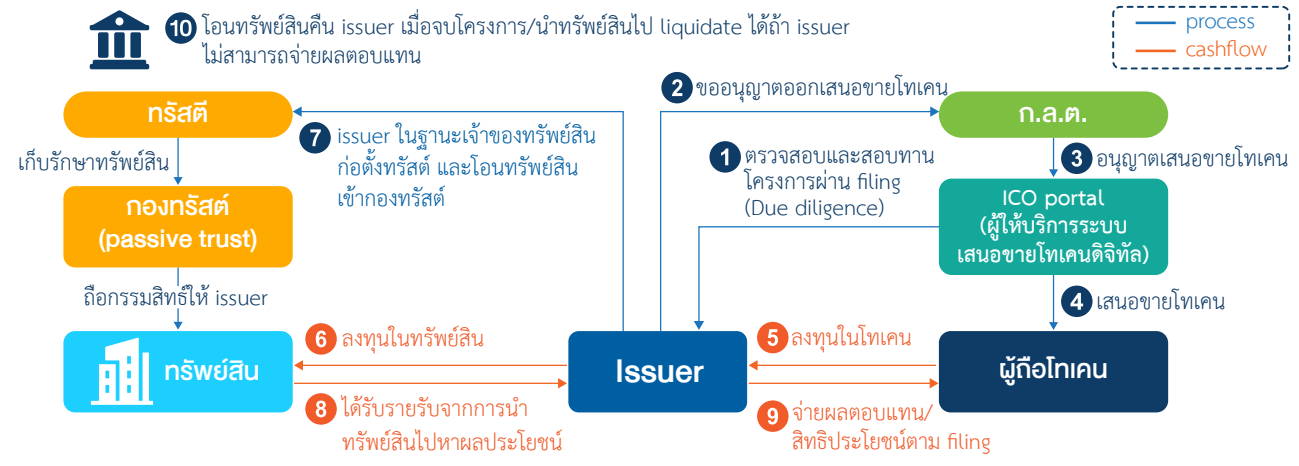
วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนด้วยมูลค่ายุติธรรมบวกหรือหักด้วยต้นทุนการทำรายการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาหรือการออกหนี้สินทางการเงินนั้น

ภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ย่อหน้าที่ 5.3.1 ระบุว่า ภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงินด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ยกเว้นตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1 ถึง 4.2.1.5 และทางเลือกในการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ซึ่งหากกิจการเลือกวัดมูลค่าหนี้สินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนแล้วไม่สามารถยกเลิกได้ ตามย่อหน้าที่ 4.2.2 (รวมทั้งให้พิจารณาตามย่อหน้าที่ ข.4.1.29 ถึง ข.4.1.36)

โดยกิจการอาจเลือกทางเลือกดังกล่าวเมื่อทางเลือกนั้นช่วยจัดหรือลดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่าหรือการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญ หรือทางเลือกนั้นสอดคล้องกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง หรือกลยุทธ์การลงทุนที่เป็นลายลักษณ์อักษร และข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มดังกล่าวมีการนำเสนอเป็นการภายในต่อผู้บริหารสำคัญของกิจการ

รูปแบบของ RE-backed ICO

รูปแบบที่ 2 โอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินเก็บไว้ที่กองทรัสต์

บริษัท E ออกโทเคนเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุนเพื่อนำเงินซื้อสังหาริมทรัพย์ อายุโครงการ 10 ปี โดยผู้ลงทุนมีสิทธิที่จะได้รับส่วนแบ่งรายรับจากค่าเช่า โดยมีการรับประกันผลตอบแทนใน 4 ปีแรกของโครงการ และปีที่ 5-10 จะได้รับผลตอบแทนตามผลประกอบการ ผู้ลงทุนไม่มีส่วนในการตัดสินใจหรือบริหารจัดการ เมื่อปิดโครงการจะนำทรัพย์สินไปขายให้กับบุคคลอื่น และนำเงินมาคืนแก่ผู้ลงทุน โดยผู้ถือโทเคนดิจิทัลอาจจะไม่ได้เงินต้นคืนเต็มจำนวน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

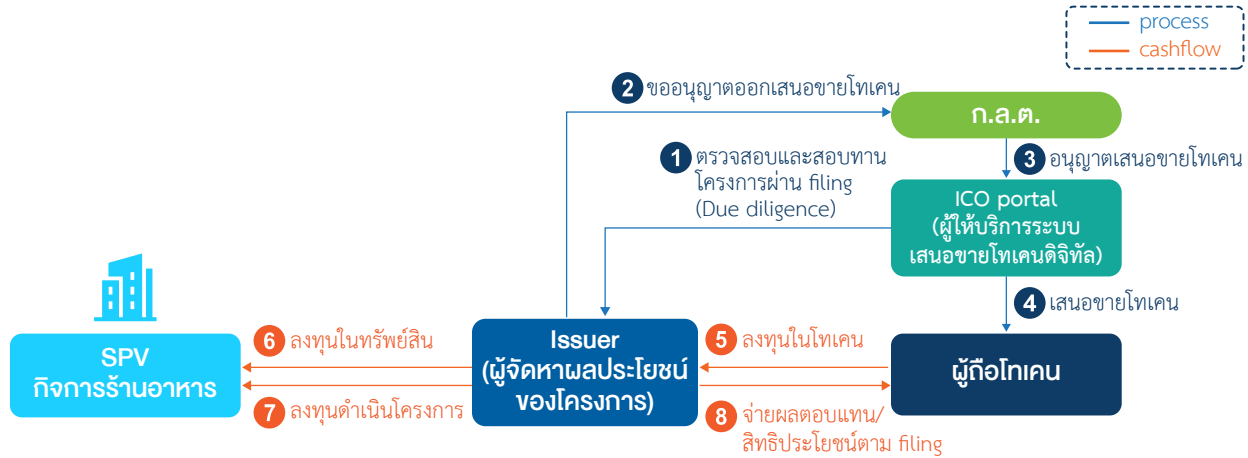
การวิเคราะห์รูปแบบที่ 2

รูปแบบข้อเท็จจริงข้างต้น รายการดังกล่าวก่อให้เกิดภาระผูกพันกับบริษัท E (ผู้ออกโทเคน) โดยผู้ออกโทเคนไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขที่จะหลีกเลี่ยงการส่งมอบเงินสด ด้วยจังหวะเวลา

ที่จะต้องชำระคืนที่แน่นอน ซึ่งเข้าค่านิยามของหนี้สินทางการเงิน โดยพิจารณาตามหลักการในรูปแบบที่ 1

รูปแบบของ RE-backed ICO

รูปแบบที่ 3 ระดมทุนเพื่อลงทุนในโครงการ

บริษัท F ออกโทเคนเพื่อระดมเงินจากผู้ลงทุนเพื่อนำเงินไปลงทุนในสัญญาส่วนแบ่งกระแสรายรับจากกิจการร้านอาหาร อายุโครงการ 5 ปี โดยผู้ลงทุนจะได้รับส่วนแบ่งรายได้ (fixed) x% ของรายได้จากร้านอาหาร ทั้งนี้มีการรับประกันส่วนแบ่งขั้นต่ำ 3% ของรายได้จากร้านอาหาร แต่หากมีรายได้เกินพันล้านบาทจะได้ผลตอบแทนเพิ่มอีก 2% และรวมถึงได้รับคูปองเงินสดใช้สำหรับจ่ายในร้านอาหารทุกปี ปีละ 1,000 บาท ในทุกการลงทุน 100 เหรียญโดยมีอายุ 1 ปี หลังจากส่งมอบคูปองให้กับผู้ถือโทเคนดิจิทัล โดยบริษัท F จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเมื่อผู้ถือโทเคนดิจิทัลนำคูปองเงินสดมาใช้บริการ โดยผู้ลงทุนไม่มีส่วนในการตัดสินใจหรือบริหารจัดการ เมื่อปิดโครงการจะได้รับคืนเงินต้นที่ลงทุนเต็มจำนวน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

การวิเคราะห์รูปแบบที่ 3

บริษัท F (ผู้ออกโทเคน) นำเงินที่ได้จาก ICO ไปลงทุนในสัญญาส่วนแบ่งกระแสรายรับจากกิจการร้านอาหาร อายุโครงการ 5 ปี โดยผู้ถือโทเคนดิจิทัลมีสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับจากผู้ออกโทเคน ดังนี้

1. เงินต้นเต็มจำนวน โดยมีช่วงเวลาจ่ายชำระคืนที่แน่นอน
2. ส่วนแบ่งกระแสรายรับตามอัตราคงที่ (Fixed) x% ของรายได้จากร้านอาหาร ทั้งนี้มีการรับประกันส่วนแบ่งขั้นต่ำ 3% ของรายได้จากร้านอาหาร แต่หากมีรายได้เกินพันล้านบาทได้ผลตอบแทนเพิ่มอีก 2%
3. คูปองเงินสด*ใช้สำหรับจ่ายในร้านอาหารทุกปีปีละ 1,000 บาท ในทุกการลงทุน 100 เหรียญ โดยมีอายุ 1 ปี หลังจากส่งมอบคูปองให้กับผู้ถือโทเคนดิจิทัล

หมายเหตุ *บริษัท F จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเมื่อผู้ถือโทเคนดิจิทัลนำคูปองเงินสดมาใช้บริการ

รูปแบบข้อเท็จจริงสำหรับสิทธิที่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลจะได้รับจากผู้ออกโทเคนตามข้อ 1. และข้อ 2. ทั้ง 2 รายการดังกล่าวก่อให้เกิดภาระผูกพัน โดยผู้ออกโทเคนไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขที่จะหลีกเลี่ยงการส่งมอบเงินสด ด้วยจึงหวั่นไหวที่จะต้องชำระคืนที่แน่นอน ซึ่งเข้าค่านิยามของหนี้สินทางการเงินโดยพิจารณาตามหลักการในรูปแบบที่ 1

อย่างไรก็ตาม กิจการต้องพิจารณาเงื่อนไขของสิทธิที่ให้แก่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลที่กล่าวสิทธิดังกล่าวมีองค์ประกอบของสัญญาแบบผสมที่ถือเป็นอนุพันธ์แฝงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน หรือไม่ ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์สิทธิของรูปแบบที่ 3 ในตัวอย่างนี้ โดยสมมติว่า SPV ถือเป็นบริษัทย่อยของผู้ออกในงบการเงินรวมของผู้ออก (Issuer) จะมองว่า สิทธิในส่วนแบ่งกระแสรายรับตามข้อ 2 นั้นเกิดจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา ด้วยเหตุนี้สิทธิส่วนแบ่งกระแสรายรับดังกล่าวจึงไม่ก่อให้เกิดอนุพันธ์แฝง ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ย่อหน้าที่ 5 แต่ในงบการเงินเฉพาะกิจการของผู้ออกยังคงถือว่าส่วนแบ่งกระแสรายรับดังกล่าวเป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา ด้วยเหตุนี้สิทธิส่วนแบ่งกระแสรายรับดังกล่าวจึงก่อให้เกิดอนุพันธ์แฝง ซึ่งจะต้องมีการแยกมาบันทึกบัญชีต่างหากจากส่วนของหนี้สินทางการเงินในงบการเงินเฉพาะกิจการ

อย่างไรก็ตามหาก SPV ได้ถูกตีความว่าไม่ได้เป็นบริษัทย่อยของผู้ออก สิทธิในส่วนแบ่งกระแสรายรับตามข้อ 2 นั้นทั้งในงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ จะถือเป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่เฉพาะเจาะจงกับผู้ออก รายการดังกล่าวจะเข้าค่านิยามของอนุพันธ์แฝง ซึ่งจะต้องมีการแยกมาบันทึกบัญชีต่างหากจากส่วนของหนี้สินทางการเงิน (ในการพิจารณาว่าเครื่องมือทางการเงินมีองค์ประกอบของอนุพันธ์แฝงหรือไม่อาจต้องใช้การตีความ)

สำหรับสิทธิที่ผู้ถือโทเคนดิจิทัลจะได้รับจากผู้ออกโทเคนตามข้อ 3 หากพิจารณาแล้วว่าคูปองเงินสดถือเป็นภาระที่กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า (IFRS 15) ผู้ออกโทเคนจะต้องแยกและวัดมูลค่าเริ่มแรกของส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่หนึ่งส่วนหรือมากกว่าหนึ่งในสัญญาที่ทำกับลูกค้าตาม IFRS 15 ย่อหน้าที่ 7 ซึ่งระบุว่าการตีความสัญญาที่ทำกับลูกค้าอาจมีบางส่วนที่อยู่ในขอบเขตของ IFRS 15 และบางส่วนที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่กล่าวไว้ใน IFRS 15 ย่อหน้าที่ 5 (สำหรับกรณีนี้ บางส่วนที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น คือสิทธิของผู้ถือโทเคนดิจิทัลตามข้อ 1. และข้อ 2. ซึ่งเป็นหนี้สินทางการเงินที่ต้องปฏิบัติตาม IFRS 9) จะต้องพิจารณาดังนี้

1. ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นระบุวิธีแยกและ/หรือวิธีวัดมูลค่าเริ่มแรกของส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่หนึ่งส่วนหรือมากกว่าหนึ่งในสัญญาไว้ กิจการต้องใช้ข้อกำหนดการแยกและ/หรือการวัดมูลค่าครั้งแรกตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้นก่อน กิจการต้องแยกจำนวนเงินของส่วน (หรือส่วนต่าง ๆ) ของสัญญาที่วัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นตั้งแต่เริ่มแรกออกจากราคาของรายการและต้องใช้ TFRS 15 ย่อหน้าที่ 73 ถึง 86 ในการปันส่วนจำนวนเงินของราคาของรายการที่เหลืออยู่ (ถ้ามี) ให้แก่ภาระที่ต้องปฏิบัติแต่ละภาระที่อยู่ในขอบเขตของ TFRS 15 และให้แก่ส่วนอื่นของสัญญาที่ระบุไว้ใน TFRS 15 ย่อหน้าที่ 7.2
2. ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นไม่ระบุวิธีแยกและ/หรือวิธีวัดมูลค่าเริ่มแรกของส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่หนึ่งส่วนหรือมากกว่าหนึ่งในสัญญาไว้ กิจการต้องใช้ TFRS 15 ในการแยกและ/หรือวัดมูลค่าเริ่มแรกของส่วน (หรือส่วนต่าง ๆ) ในสัญญา

กิจการควรพิจารณาว่าองค์ประกอบของคูปองเงินสดเป็นสิทธิที่มอบให้กับลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 39 ถึง 43 หรือไม่ หากรายการดังกล่าวเป็นสิทธิที่มอบให้กับลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการเพิ่มเติม กิจการต้องพิจารณาการปันส่วนของราคาของรายการให้กับภาระที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 42 กิจการต้องรับรู้รายได้ตามย่อหน้าที่ 31 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กล่าวคือ เมื่อกิจการปฏิบัติตามภาระที่ต้องปฏิบัติเสร็จสิ้น โดยการส่งมอบการควบคุมสินค้าหรือบริการที่สัญญาว่าจะให้แก่ลูกค้า

ทั้งนี้ ในกรณีที่กิจการมีองค์ประกอบหนี้สินทางการเงินและหนี้สินที่เกิดจากสัญญารวมกัน กิจการต้องพิจารณาถึงต้นทุนการทำรายการที่เกี่ยวข้องของแต่ละองค์ประกอบ (ถ้ามี) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ด้วยเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลและสม่ำเสมอ

หลักการและมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่อ้างอิง

ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ภาคผนวก ก ระบุค่านิยามรายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปของกระแสรับเข้าของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สิน ซึ่งส่งผลให้ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น โดยไม่รวมถึงส่วนทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของผู้ถือหุ้น

และตามย่อหน้าที่ 31 กำหนดให้กิจการต้องรับรู้รายได้ เมื่อกิจการปฏิบัติตามภาระที่ต้องปฏิบัติเสร็จสิ้นโดยการส่งมอบสินค้า หรือบริการที่สัญญาว่าจะให้ (เช่น สินทรัพย์) ให้ลูกค้า จะถือว่า มีการส่งมอบสินทรัพย์ก็ต่อเมื่อลูกค้ามีอำนาจควบคุมสินทรัพย์นั้น

ค่านิยามของหนี้สินทางการเงินหรือหนี้สินที่เกิดจากสัญญา ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า มีรายละเอียดดังนี้

- ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน ย่อหน้าที่ 11 ได้ระบุค่านิยามของหนี้สินทางการเงินและตราสารทุน (ยกมาเฉพาะบางส่วนของค่านิยาม) ดังนี้

หนี้สินทางการเงิน หมายถึง การผูกพัน ตามสัญญา

- 1) ที่จะส่งมอบเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นให้กิจการอื่น หรือ
- 2) ที่จะแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน กับกิจการอื่นภายใต้เงื่อนไขที่น่าจะทำให้กิจการเสียประโยชน์

ตราสารทุน หมายถึง สัญญาใด ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการภายหลังหักหนี้สินทั้งหมดของกิจการ

นอกจากนี้ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน

ย่อหน้าที่ 15 ถึง 20 ได้มีการอ้างอิงถึงเรื่องการแสดงรายการว่าควรเป็นหนี้สินหรือส่วนของผู้ถือหุ้น โดยในย่อหน้าที่ 16 เมื่อผู้ออกเครื่องมือทางการเงินถือปฏิบัติตามค่านิยามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 11 เพื่อพิจารณาว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นตราสารทุนแทนที่จะเป็นหนี้สินทางการเงินหรือไม่ เครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะถือว่าเป็นตราสารทุนก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้งย่อหน้าที่ 16.1 และ 16.2

16.1 เครื่องมือทางการเงินนั้นไม่มีภาระผูกพันตามสัญญาดังต่อไปนี้

- 16.1.1 ในการส่งมอบเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นให้กับกิจการอื่น หรือ
- 16.1.2 ในการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินกับกิจการอื่นภายใต้เงื่อนไขที่น่าจะทำให้ผู้ออกเครื่องมือทางการเงินเสียประโยชน์

16.2 ถ้าเครื่องมือทางการเงินนั้นจะหรืออาจจะชำระด้วยตราสารทุนของกิจการเอง เครื่องมือทางการเงินดังกล่าว ต้อง

- 16.2.1 เป็นรายการที่ไม่ใช่อนุพันธ์ ซึ่งกิจการไม่มีภาระผูกพันตามสัญญาที่จะส่งมอบตราสารทุนของกิจการเองในจำนวนที่ผันแปร หรือ
- 16.2.2 เป็นอนุพันธ์ที่จะชำระโดยผู้ออกด้วยการแลกเปลี่ยนเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นในจำนวนเงินที่คงที่กับตราสารทุนของกิจการเองในจำนวนที่คงที่เท่านั้น สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว สิทธิ สิทธิเลือก หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในการได้มาซึ่งตราสารทุนของกิจการเองในจำนวนที่คงที่ เพื่อแลกกับจำนวนเงินที่คงที่ไม่ว่าจะเป็นสกุลเงินใด ๆ จะถือว่าเป็นตราสารทุน หากกิจการเสนอสิทธิ สิทธิเลือก หรือใบสำคัญแสดงสิทธิดังกล่าวในลำดับชั้นเดียวกันในปัจจุบันทุกคนตามสัดส่วนตราสารทุนที่ไม่เป็นอนุพันธ์ของกิจการเอง นอกจากนี้สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวตราสารทุนของกิจการเองที่กิจการเป็นผู้ออกไม่ให้รวมเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะทั้งหมด และเข้าเงื่อนไขที่ระบุในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง หรือเครื่องมือทางการเงินที่เป็นสัญญาที่จะมีการรับหรือส่งมอบตราสารทุนของกิจการเองที่กิจการเป็นผู้ออกในอนาคต

ภาระผูกพันตามสัญญา รวมทั้งภาระผูกพันตามสัญญาที่เกิดขึ้นจากตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน ที่จะหรืออาจจะก่อให้เกิดการรับหรือส่งมอบตราสารทุนของกิจการเองที่กิจการเป็นผู้ออกในอนาคต แต่ไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 16.1 และ 16.2 ข้างต้นไม่ถือเป็นตราสารทุน ทั้งนี้มีข้อยกเว้นว่าเครื่องมือทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามของหนี้สินทางการเงินจะจัดประเภทเป็นตราสารทุน หากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว มีลักษณะทั้งหมดและเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือ ย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง

ย่อหน้าที่ 17 นอกเหนือจากสภาพแวดล้อมตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ลักษณะสำคัญที่ทำให้หนี้สินทางการเงินแตกต่างจากตราสารทุน คือ หนี้สินทางการเงินมีภาระผูกพันตามสัญญาของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งของผู้ถือเครื่องมือทางการเงินนั้น (ผู้ออก) ในการส่งมอบเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นให้กับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้ถือครอง) หรือในการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินกับผู้ถือครองภายใต้เงื่อนไขที่อาจทำให้ผู้ออกเสียประโยชน์ ส่วนผู้ถือตราสารทุนอาจมีสิทธิในการได้รับเงินปันผลหรือการแบ่งปันส่วนอื่นตามสัดส่วน แต่ผู้ออกไม่มีภาระผูกพันตามสัญญาในการจ่ายการแบ่งปันส่วนทุนดังกล่าวเนื่องจากไม่มีข้อกำหนดให้ผู้ออกต้องส่งมอบเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นให้คู่สัญญาอีกฝ่าย

- ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ระบุคำนิยามของหนี้สินที่เกิดจากสัญญาดังนี้

หนี้สินที่เกิดจากสัญญา
หมายถึง ภาระผูกพันของกิจการในการโอนสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้าซึ่งกิจการได้รับ (หรือจำนวนเงินที่มีสิทธิเรียกรับ) ค่าตอบแทนจากลูกค้าแล้ว

ในเรื่องการแสดงรายการให้พิจารณาตามย่อหน้าที่ 105 เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ปฏิบัติตามสัญญา กิจการต้องแสดงรายการดังกล่าวในงบฐานะการเงินเป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญาหรือหนี้สินที่เกิดจากสัญญา โดยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติงานตามสัญญาของกิจการและการชำระเงินของลูกค้า กิจการต้องแสดงสิ่งตอบแทนที่กิจการมีสิทธิในการได้รับโดยไม่มีเงื่อนไขต่างหากเป็นรายการลูกหนี้ และตามย่อหน้าที่ 106 หากลูกค้าได้จ่ายสิ่งตอบแทนหรือเมื่อกิจการมีสิทธิได้รับจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนโดยไม่มีเงื่อนไข (กล่าวคือ มูลค่าที่เรียกเก็บได้) ก่อนที่กิจการจะโอนสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้า กิจการต้องแสดงรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินที่เกิดจากสัญญาเมื่อการจ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นหรือเมื่อถึงกำหนดที่ต้องจ่าย (แล้วแต่เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน) หนี้สินที่เกิดจากสัญญาดังกล่าวแสดงถึงภาระผูกพันที่กิจการต้องโอนสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้า เนื่องจากกิจการได้รับชำระสิ่งตอบแทนดังกล่าว (หรือเมื่อถึงกำหนดการจ่ายชำระจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนดังกล่าว) จากลูกค้า

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน บทที่ 5 เรื่องการวัดมูลค่า ดังนี้

ย่อหน้าที่ 5.1.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนด้วยมูลค่ายุติธรรม บวกหรือหักด้วยต้นทุนการทำรายการซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาหรือการออกหนี้สินทางการเงินนั้น

ย่อหน้าที่ 5.3.1 ภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงินด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ยกเว้นตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1 ถึง 4.2.1.5 และทางเลือกในการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ซึ่งหากกิจการเลือกวัดมูลค่าหนี้สินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนแล้ว ไม่สามารถยกเลิกได้ ตามย่อหน้าที่ 4.2.2 โดยกิจการอาจเลือกทางเลือกดังกล่าว เมื่อทางเลือกนั้นช่วยขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่าหรือการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญ หรือทางเลือกนั้นสอดคล้องกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง หรือกลยุทธ์การลงทุนที่เป็นลายลักษณ์อักษร และข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มดังกล่าวมีการนำเสนอเป็นการภายในต่อผู้บริหารสำคัญของกิจการ

ย่อหน้าที่ ขก.5 คำนิยามของอนุพันธ์อ้างอิงตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินซึ่งไม่เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา ตัวแปรเหล่านี้รวมถึงดัชนีของผลขาดทุนจากแผ่นดินไหวในเขตประเทศเฉพาะ และดัชนีของอุณหภูมิในเขตเมืองหลวงเฉพาะ ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา รวมถึงการเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นของไฟไหม้ที่ทำให้เกิดความเสียหายหรือทำลายสินทรัพย์ของคู่สัญญานั้น การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินเป็นเฉพาะเจาะจงกับเจ้าของ ถ้ามูลค่ายุติธรรมนั้นสะท้อนไม่เพียงแต่การเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดสำหรับสินทรัพย์ดังกล่าว (ตัวแปรทางการเงิน) แต่ยังสะท้อนเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ถือไว้โดยเฉพาะเจาะจง (ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน) ตัวอย่างเช่น ถ้าการค้าประกันของมูลค่าคงเหลือของรถยนต์ที่เฉพาะเจาะจงมีฐานะเปิดจากผู้ค้าประกันต่อความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในเงื่อนไขทางกายภาพของรถยนต์ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าคงเหลือเป็นเฉพาะเจาะจงกับเจ้าของรถยนต์

หมายเหตุ

- คำถาม-คำตอบนี้ไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ควรศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง
- คำถาม-คำตอบนี้ใช้ได้กับกรณีธุรกรรมโทเคนดิจิทัลตามตัวอย่างที่อยู่ในเอกสารฉบับนี้เท่านั้น
- หลักการที่ใช้ในการตอบคำถามนี้อ้างอิงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องที่อ้างอิงไว้เท่านั้น และหากมีการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง หรือมีการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินอาจทำให้การให้คำตอบของสภาวิชาชีพบัญชีเปลี่ยนแปลงไป โดยกิจการต้องพิจารณาการจัดประเภทการวัดมูลค่าและการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีผลบังคับใช้อยู่ในรอบระยะเวลาที่เกิดรายการ

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการศึกษาและจัดทำแนวทางสำหรับการบัญชีสินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Assets Accounting) ทางด้านผู้ออก (ภายใต้ คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี)

วันที่เผยแพร่ 11 ตุลาคม 2567